

Den som kommer till mig ska jag inte kasta ut!

Av Fredrik Brosché, lärare i själavård.

Det lär ha inträffat att "Systemkalle" en gång i något berusat tillstånd sökte sig till en kyrka där söndagens gudstjänst pågick. Han önskade känna lite värme i en kylslagen värld. Då Kalle kom in spred sig en viss oro över församlingen som kan ske vid sådana tillfällen. Men man försökte hålla god min som man också plägar i liknande situationer. Samtidigt hände det sig att en katt på något sätt lyckades slinka in genom kyrkporten. Missen började oberörd spankulera omkring under bänkarna. Snart hördes fnissanden och viskningar för dess skull – inte minst bland konfirmanderna. Kalle hade dock inte upptäckt katten. Istället antog han att han var föremål för detta växande löje. Till slut förstod prästen att det krävdes krafttag för att hindra högmässan att helt spåra ur. Därför ropade han med stark stämma: *Kasta ut kräket!* Kalle reste sig direkt, vinkade med handen och sade: *Behövs inte, jag går själv!* Han var så inställd på att han var ett värdelöst kräk, en hopplös förlorare, att han trodde orden gällde honom. Han begrep inte att kräket inte var han utan katten! Så kan det gå då man känner sig misslyckad!

En anonym kvinna smyger in på festen i den fine farisén Simons hus (Luk 7:36–50). "Usch, synderskan, stans prostituerade! Kasta ut kräket!", tänkte många av de närvarande.

Hon har tydligen hört om Jesus. Hon vet något om hans förkunnelse, att Guds rike särskilt är till för de misslyckade. "Andra har han hjälpt!" Kanske kan han hjälpa mig? Hennes längtan driver henne att tränga sig ända fram till Jesus för att beröra honom.

Tron kan ibland bli tvungen att kämpa mot människor som spärrar vägen för evangeliets radikalitet. När du ser din synd och marken gungar under dina fötter är tron ett språng över 70 000 famnar, ett välberäknat språng mot Jesus. Ingen synd så stor att Gud inte kan förlåta den. Där synden överflödar där överflödar nåden.

Kvinnan gråter så att hon väter hans fötter med sina tårar. Hon torkar dem med sitt hår, kysser hans fötter och smörjer dem med sin dyrbara parfym. Hon ger *allt* till Jesus därför att hon hoppades allt av honom. Det visar att ångern är äkta. Hon erkänner i hjärtat sin synd, sörjer över den och

längtar efter att bli befriad från den – det är de avgörande tecknen på en rätt ånger (Långkatekesen, fråga 144).

Observera att Jesus *inte förringar hennes skuld* med en stavelse! Hon hade en taskig barndom? Jesus säger inte att man måste förstå att hennes pappa söp och mamman hade nervösa besvär. Hon är ett av "samhällets olycksbarn"! Nej, Jesus antyder istället att hon har en gigantisk skuld. 500 denarer motsvarar 500 dagslöner, minst 500 000 kr i dag! Aldrig skulle hon kunna betala av den. Ingen mänsklig skuldsanering var möjlig!

Kvinnans storhet är att *hon söker Jesus för att få förlåtelse*. Hon hoppas på honom så innerligt att hon går emot alla egna ovärdighetskänslor och omgivningens alla föraktfulla blickar. Hon som är sämst blir bästa föredöme i vad tro är.

"Den som kommer till mig ska jag sannerligen inte kasta ut." (Joh 6:37, KB 1917). Att hon får beröra honom förebådar att Mästaren vill ge henne det som hon söker: Befrielse från sin stora skuld och ett helt nytt liv. Vi kan bara ana ett möte på djupaste personlighetsnivå mellan "synderskan" och den Guden som förlåter genom Jesus. Först får hon höra: *Dina synder är förlättna*. Och sedan: *Din tro har frälst dig* (Folkbibeln). *Gå i frid*. Orden uppenbarar det som skett i den stund Jesus tar emot henne. Lukas antyder sedan (8:1–3) att den upprättade "synderskan" verkligen bryter med sitt tidigare liv och förenar sig med dem som följer Jesus.

Du får på nytt under fastan tid för eftertanke. Du bekänner dina synder och tar emot Guds förlåtelse. Det är så stort och överraskande att änglarna i himlen jublar. Men i ditt hjärta hör du kanske befrielsens ord med tomt sinne. Ska Guds Ande i bedrövelse vända tillbaka till Herren på tronen och säga: Han/hon saknade syndakännedom. De behövde inte mig. Och de hade så mycket av sitt eget att de inte sträckte ut en tom hand efter förlåtelse, förvandling och fullhet?

Ser du dig som lyckad ger fastan dig möjlighet att upptäcka att du egentligen är misslyckad inför Gud. Men känner du dig som en förlorare kan du bli en vinnare om du i tro tränger dig fram till Jesus mot alla makter som säger nej.